

Sygn. akt I C 533/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Sachajczuk - Puławska

Protokolant Daria Błachewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. O.

przeciwko (...)S.A. z siedzibą w Ł.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

1. powództwo oddała;
2. zasądza od powoda J. O. na rzecz pozwanego (...) S.A. kwotę 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. zasądza od powoda J. O. na rzecz Skarbu Państwa Sadu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie kwotę 1.476 (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego;
4. nieuiszczoną przez powoda J. O. opłatę sądową od pozwu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt: I C 533/13

UZASADNIENIE

Powód- J. O. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, pozwem z dnia 26 kwietnia 2013 roku (data prezentaty) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) S.A z siedzibą w Ł.:

- kwoty 100.000zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
- kwoty 50.000zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania obejmującego koszty wynikłe z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia,
- kwoty 20.000zł jako sumy zaliczkowej na pokrycie kosztów leczenia,
- kwoty 3.000zł płatnej miesięcznie od dnia 16 kwietnia 2012 roku do 10 –go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat tytułem renty z tytułu zwiększonych potrzeb

- oraz kosztów procesu w tym opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Nadto powód wniósł o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości (k. 5-6).

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w dniu 16 kwietnia 2012 roku został potrącony na przejściu dla pieszych na ulicy (...) u zbiegu z ulicą (...) w W., przez K. J. poruszającego się pojazdem marki M. (...) nr rej. (...) mającego zawartą polisę OC z(...)S. A. o numerze (...) Powód podał, iż w wyniku wypadku doznał wielonarządowego urazu i w stanie ciężkim został przewieziony do szpitala (...) w W. na oddział intensywnej terapii. Rozpoznano u niego uraz głowy z utratą przytomności, krwiakiem śródmózgowym, liczne złamania kości twarzoczaszki, zatoki szczękowej, zatoki klinowe, złamanie żeber 1-10 po stronie lewej, słuczenie lewego płuca, złamanie obojczyka lewego, odmę oplucnową i hemotharax po stronie lewej, wieloodłamowe złamanie lewej kości udowej, złamanie wyrostków poprzecznych kręgu ThI, złamanie łuków kręgów Th3-th5 oraz krwotok śródoperacyjny jak również zaburzenia krzepnięcia. Dalej powód podniósł, iż w dniu 4 czerwca 2012 roku zawiadomił o szkodzie ubezpieczyciela i wezwał go do zapłaty zadośćuczynienia, odszkodowania oraz renty lecz ten w dniu 17 lipca 2012 roku odmówił wypłaty odszkodowania, zadośćuczynienia oraz renty, kwestionując swoją odpowiedzialność za zdarzenie (k.8-9).

Postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie I Wydział Cywilny z dnia 28 maja 2013 roku powód został zwolniony od kosztów sądowych częściowo tj. od opłaty od pozwu (k. 73-73v).

Pozwany – (...) S.A. z siedziba w Ł. w odpowiedzi na pozew z dnia 23 grudnia 2013 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa. W uzasadnieniu wskazał, iż po analizie zgłoszonych przez powoda roszczeń, wydał decyzję o odmowie wypłaty świadczeń, bowiem wskazana przez powoda osoba tj. K. J. nie potwierdził przedstawionych przez powoda okoliczności zdarzenia (k. 82-87).

Ostatecznie strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska / protokół rozprawy z dnia 28 lipca 2015r. / k.393-394/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 kwietnia 2012 roku około godziny 14:45 w W. na ul. (...), miał miejsce wypadek drogowy w którym K. J. kierując samochodem ciężarowym marki M. (...) nr rej. (...) na wysokości przystanku autobusowego (...) potrącił pieszego – powoda J. O. przechodzącego przez jezdnię ze strony prawej na lewą, patrząc zgodnie z kierunkiem ruchu samochodu. / akta sprawy 2Ds 278/12 – protokół przesłuchania świadka R. P. – k. 16-18, protokół przesłuchania świadka K. J. – k. 23-25/

Kierujący pojazdem marki M. nr rej. (...) był trzeźwy, a jego pojazd był sprawny technicznie. Powód w dniu zdarzenia znajdował się pod wpływem alkoholu. / akta sprawy 2Ds 278/12 – protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu - k. 8; protokół przesłuchania świadka J. O. – k. 38-39, akta szkodowe –k.187/

W rejonie miejsca wypadku na jezdniach Al. (...) obowiązywało ograniczenie prędkości do 50 km/h. Kierujący samochodem M. (...) jechał Al. (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. (...) z prędkością 52km/h. Na wysokości skrzyżowania z ul. (...) jezdnię przekraczał powód po za przejściem dla pieszych. W miejscu tym była zmieniona organizacja ruchu w związku z budową metra. Zmiana ta polegała między innymi na tym, że na wysokości obiektów Dworca PKP (...), na jednokierunkowej północnej jezdni Al. (...) pozostawiony został tylko jeden pas ruchu prowadzący w kierunku ul. (...). Drugi pas w tym kierunku został natomiast wyznaczony po drugiej stronie pasa rozdzielającego, na jezdni południowej przeznaczonej wcześniej wyłącznie dla pojazdów poruszających się w kierunku M.. Na pasie rozdzielającym jezdni Al. (...) w rejonie skrzyżowania z ul. (...) zbudowany został przystanek (...) dla autobusów poruszających się w kierunku ul. (...). Do wspomnianego przystanku prowadzą dwa przejścia dla pieszych - przejście wyznaczone na jezdni północnej jest zlokalizowane bezpośrednio za jezdnią ul. (...), natomiast przejście na

jezdni południowej jest, w stosunku do przejścia na jezdni północnej, cofnięte o 8 metrów./ akta sprawy 2Ds 278/12 – protokół przesłuchania świadka K. J. – k. 23-25; opinia kryminalistyczna – k. 294-307/

Powód wkroczył na przejście dla pieszych z prawej strony od ul. (...). Powód wchodząc na pas rozdzielający jezdnię kierował się w stronę przystanku, podczas gdy dalsza część przejścia usytuowana jest w przeciwnym kierunku niż przystanek. Powód przed potrąceniem pokonał po jezdni Al. (...) odcinek około 1,5 metra – wkroczył na jezdnię w odległości kilkunastu metrów przed nadjeżdżającą ciężarówką. Tuż po potrąceniu, powód leżał na jezdni w obszarze przystanku autobusowego w odległości około 42 metrów za przejściem dla pieszych wyznaczonym na południowej jezdni Al. (...) tj. w odległości 28 metrów za początkiem przystanku. W chwili potrącenia powód był oddalony od chodnika przystanku o około 1,5 metra. Bezpośrednią przyczyną wypadku było zachowanie powoda, który przekraczał jezdnię Al. (...) w miejscu zabronionym do przechodzenia dla pieszych, a dodatkowo wszedł na jezdnię bezpośrednio przed nadjeżdżający pojazd, w odległości uniemożliwiającej podjęcie kierującemu M. (...) skutecznej reakcji obronnej. K. J. nie miał możliwości uniknięcia wypadku tj. nie miał możliwości ani zatrzymania pojazdu przed torem ruchu pieszego, ani opóźnienia dojazdu do miejsca kolizyjnego na tyle, by pieszy wyszedł poza zarys lewego boku samochodu, ani też ominięcia pieszego. / akta sprawy 2Ds 278/12 – opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej – k. 53-63, protokół przesłuchania świadka K. J. – k. 23-25; opinia – k. 294-307/

Bezpośrednio po wypadku tj. w dniu 16 kwietnia 2012 roku powód został przyjęty na Oddział Intensywnej Terapii Szpitala (...) w W. z rozpoznaniem obrażeń w postaci urazu wielonarządowego, urazu głowy z utratą przytomności, krwiaka przymózgowego, licznych złamań twarzoczaszki, zatoki szczękowej, zatoki klinowej, urazu klatki piersiowej ze złamaniem żeber I –X po stronie lewej, stłuczenia płuca lewego, złamania obojczyka lewego, odmy opłucnej i hemotorax po stronie lewej, złamania wieloodłamowego przekrętarsowego kości udowej lewej, złamania wyrostków poprzecznych kręgu Th1, złamania łuków kręgów Th3-Th5, krwotoku śródoperacyjnego oraz zaburzeń krzepnięcia. W dniu 20 kwietnia 2012 roku powód przeszedł zabieg operacyjny otwartej repozyycji i stabilizacji gwoździem Gamma 3 złamania przekrętarsowego kości udowej lewej. W dniu 23 kwietnia 2012 roku powód został przeniesiony do Oddziału Chirurgii Urazowo – Ortopedycznej w celu obserwacji po leczeniu operacyjnym. Zabieg operacyjny i okres okołoperacyjny bez powikłań. Powód był konsultowany chirurgicznie, neurologicznie i larygologicznie. Do domu został wypisany w dniu 8 maja 2012 roku./ dokumentacja medyczna – k. 32-62v; zeznania świadka W. W. - k. 153-154; akta szkodowe –k. 165-247/

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2012 roku zostało wszczęte dochodzenie w sprawie zaistniałego w dniu 16 kwietnia 2012 roku w W. na Al. (...) wypadku drogowego, podczas którego K. J. kierując samochodem marki M. (...) nr rej. (...) potrącił pieszego J. O.. W toku tego postępowania karnego została sporządzona opinia przez eksperta z zakresu rekonstrukcji wypadków A. P. , z której wynika iż powód wkroczył na jezdnię w odległości „ kilkunastu metrów” przed nadjeżdżającym pojazdem , samochód poruszał się z prędkością 52 km/ h , droga awaryjnego hamowania wynosiła najprawdopodobniej 36-40 m , okoliczności i możliwe do odtworzenia na podstawie śladów materialnych sekwencje przebiegu wypadku świadczą ,że zagrożenie na jezdni będące bezpośrednią przyczyną wypadku wywołał pokrzywdzony pieszy , jednocześnie brak jest podstaw do wnioskowania , że do zaistniałego wypadku przyczynił się kierowca M. . W sprawie tej wykorzystano też film obrazujący przebieg wypadku wykonany przez przypadkowego kierowcę telefonem komórkowym . Powyższe dochodzenie zostało umorzone postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012 roku, wobec braku znamion czynu zabronionego./ akta sprawy 2Ds 278/12 - postanowienie o wszczęciu dochodzenia k. 31; opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z 31 lipca 2012r k.35-63, postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 64-65/

(...)

K. J. był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w Ł. (nr polisy: (...)).

Pismem z dnia 30 maja 2012 roku powód, wysyłając wezwanie do zapłaty, zgłosił pozwanemu towarzystwu ubezpieczeń szkodę. Powyższe wezwanie pozwany odebrał w dniu 4 czerwca 2012 roku. Zgłoszenie zostało zarejestrowane pod numerem (...).

Decyzjami z dnia 10 lipca 2012 roku, a następnie z 19 września 2012 roku pozwany odmówił wypłaty odszkodowania na rzecz powoda, uznając roszczenie powoda jako niezasadne. / wezwanie do zapłaty – k. 30; zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania – k. 29; decyzja z dnia 10 lipca 2012 roku- k. 31; decyzja z dnia 19 września 2012 roku- k. 69; akta szkodowe –k. 165-247 /

Kiedy powód uległ wypadkowi mieszkał razem ze swoją konkubiną W. W.. Powód był zatrudniony na podstawie umowy o pracę jako brygadzysta na budowie na 1/8 etatu. Pracodawca była zadowolony z jego pracy. Jego miesięczne wynagrodzenie oscylowało w granicy 3.000zł netto. W dniu wypadku wykonywał pracę na (...) między Mostem P. a Mostem Ł.. Przed wypadkiem powód był zdrowym człowiekiem. Na nic się nie leczył. Po wypadku stał się apatyczny, rozdrażniony, szybciej się denerwuje, uskarża się na bóle w klatce piersiowej. / zeznania świadka W. W. - k. 153-154; zeznania świadka karta informacyjna szpitalnego oddziału rachunkowego z dnia 04.04.2013r. –k. 24; zeznania świadka T. F. –k. 271-273/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z opinii sądowego W. P. z dnia 8 października 2014r , dowodów z dokumentacji medycznej zawartej w aktach niniejszej sprawy, powołanych wyżej dokumentów z akt sprawy 2Ds 278/12, z zeznań świadka W. W. a także częściowo dowodu z zeznań świadka T. F.. Sąd uznał dowód z opinii biegłego ds. ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych za pełni przekonujący z przyczyn, które zostały szerzej omówione w dalszej części uzasadnienia. Sąd dał co do zasady wiarę także dowodom z dokumentów zawnioskowanym przez strony, przede wszystkim w postaci dokumentacji medycznej, jako pochodzącej od uprawnionych podmiotów leczniczych i nie kwestionowanej . Sąd dał także wiarę dowodom z zeznań świadka W. W.co do cierpień powoda wskutek wypadku i jego leczenia , bowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu, były spójne i logiczne . Nadto częściowo zeznaniom świadka T. F. w zakresie odnoszącym się do zatrudnienia powoda . Sąd nie obdarzył wiarą zeznań tego świadka w zakresie w jakim zeznał, że powód został potrącony na przejściu dla pieszych oraz jakoby z peronu pobliskiego Dworca(...) widział i słyszał przebieg zdarzenia , bowiem nie korespondują one z pozostałym, zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd pominął dowód z przesłuchania stron albowiem powód pomimo wezwań nie stawiał się na dwa ostatnie terminy rozprawy ./ k.355, 383, 386, 393/

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotowe powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 822 § 1 k.c. „przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia”. Stosownie natomiast do treści art. 822 § 4 k.c. – „uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela”. Z powyższym przepisem koresponduje treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Zauważyć należy, że przesłanką powstania po stronie ubezpieczyciela obowiązku odszkodowawczego na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczonego za wyrządzoną szkodę. Stosownie bowiem do treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 ze zm.) „Z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia”.

Pełnomocnik powoda wskazał, iż podstawą prawną odpowiedzialności osoby ubezpieczonej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń za szkodę wyrządzoną powodowi stanowi art. 436 k.c. Zgodnie § 2 przywołanego artykułu „w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody ich posiadacze mogą wzajemnie żądać naprawienia szkód na zasadach ogólnych”. Przepis powyższy odsyła tym samym do przepisów

ogólnych o czynach niedozwolonych, przede wszystkim do art. 415 k.c., zgodnie z którym - „kto ze swej winy wyrządza drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia”. Dla przypisania danemu podmiotowi odpowiedzialności deliktowej na podstawie przytoczonego wyżej przepisu konieczne jest łączne spełnienie następujących przesłanek:

- 1) powstanie szkody rozumianej jako uszczerbek w dobrach prawnie chronionych o charakterze majątkowym, a w przypadkach określonych w ustawie - także o charakterze niemajątkowym;
- 2) wyrządzenie szkody czynem niedozwolonym, polegającym na bezprawnym i zawinionym zachowaniu sprawcy szkody;
- 3) związek przyczynowy pomiędzy czynem niedozwolonym a powstaniem szkody.

W przedmiotowej sprawie pozwany kwestionował winę ubezpieczonego w zakresie zaistniałego wypadku komunikacyjnego oraz jego odpowiedzialność na zasadzie art. 436 § 1 k.c., a w konsekwencji również swoją odpowiedzialność jako ubezpieczyciela.

Zgodnie z panującą w polskiej procedurze cywilnej ogólną zasadą orzekania, żądanie pozwu może zostać uwzględnione jedynie w przypadku jego udowodnienia. Nieudowodnienie roszczenia skutkuje oddaleniem powództwa. Kwestię udowodnienia faktów w procesie cywilnym reguluje art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Inaczej mówiąc strona, która powołuje się na jakiś fakt prawotwórczy, ma obowiązek go udowodnić, inaczej naraża się na brak skutków prawnych płynących z tego faktu (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 października 2012 r., I A Ca 563/12). W świetle powyższego to na powodzie ciąży obowiązek wykazania przesłanek z art. 415 k.c., warunkujących możliwość przypisania danemu podmiotowi odpowiedzialności deliktowej.

W przedmiotowej sprawie powód nie sprostował powyższemu obowiązkowi, bowiem nie wykazał, aby winę za zaistniały w dniu 16 kwietnia 2012 roku wypadek drogowy ponosił K. J.. Takie ustalenie jest konieczne ażeby możliwe było powstanie po stronie ubezpieczyciela – w przedmiotowej sprawie pozwanego - obowiązku odszkodowawczego na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Co więcej, powód nie odbierając wezwań na rozprawę w dniach 28 lipca 2015r oraz zrywając kontakt ze swoim pełnomocnikiem naraził się na konsekwencje wynikające z art. 302 k.p.c.

Poza sporem jest, że K. J. posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A jak też to, że w dniu 16 kwietnia 2012 roku, w W. na ul. (...), kierując samochodem ciężarowym marki M. nr rej. (...) na wysokości przystanku autobusowego (...) potrącił pieszego – powoda J. O.. Niespornym jest również fakt, iż powód w wyniku zaistniałego wypadku doznał szereg, rozległych obrażeń. Niemniej jednak w zachowaniu kierującego pojazdem nie sposób dopatrzeć się ani bezprawności ani zawinionego działania.

Należy zaznaczyć, iż na potrzeby niniejszej sprawy, wydana została opinia przez biegłego sądowego ds. ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych W. P., z której jednoznacznie wynika, że bezpośrednią przyczyną wypadku było nieprawidłowe zachowanie pieszego J. O., który przekraczał jezdnię w miejscu do tego zabronionym, a ponadto wszedł na jezdnię w bezpośredniej odległości przed nadjeżdżającym pojazdem, tj. w odległości uniemożliwiającej podjęcie kierującemu samochodem marki M. skutecznej reakcji obronnej. Jednocześnie biegły stwierdził, iż akta sprawy nie dają podstaw do oceny, że K. J. przyczynił się do zaistnienia wypadku. Na rozprawie w dniu 24 marca 2015r biegły ten złożył obszernie wyjaśnienia wobec zastrzeżeń ze strony powodowej / k.355-359/

W ocenie Sądu powyższa opinia jest w pełni przekonująca. Po pierwsze została sporządzona przez kompetentny podmiot dysponujący odpowiednią wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym. Po drugie, biegły sporządzając opinię oparł się na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego, dokonując jego szczegółowej analizy w kontekście tezy dowodowej wynikającej z postanowienia sądu i poddając go następnie weryfikacji w oparciu o wskazane w opinii metody badawcze. Po trzecie, opinia biegłego jest jasna i pełna, a wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione, stanowiąc konsekwentne zwieńczenie przedstawionego w opinii procesu

rozumowania. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uznał wydaną w niniejszej sprawie opinię biegłego za w pełni rzetelną .

Powód kwestionował przedmiotową opinię, wskazując, że jest niedbała i nie wyjaśnia okoliczności w sposób należyty , zaś jej wnioski wynikają z błędnie ustalonego stanu faktycznego, sprzecznego z zeznaniami naocznego świadka T. F.. Z tak sformułowanymi zarzutami nie sposób się zgodzić. Przede wszystkim należy zaznaczyć, iż to Sąd dokonuje ustaleń faktycznych w sprawie, a nie biegły. To Sąd również ocenia zebrane w sprawie dowody przyznając im bądź nie, moc dowodową. Wnioski przedmiotowej opinii wynikają nie z błędnie ustalonego stanu faktycznego, a z przeprowadzonej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, który był niekwestionowany przez strony. Biegły wydał opinię w oparciu o swoją fachową wiedzę, doświadczenie zawodowe i zebrany w sprawie materiał, biorąc pod uwagę min. obrażenia ciała powoda, plamę krwi wyznaczającą powypadkowe położenie powoda oraz uszkodzenia samochodu. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż biegły złożył obszernie wyjaśnienia, ustosunkowując się w sposób logiczny i przekonujący do wszystkich zarzutów powoda, w szczególności wyjaśnił, w jaki sposób doszedł do wniosków końcowych zawartych w opinii. Równocześnie biegły W. P. skorygował błąd kierujący wprawdzie przekroczył dozwoloną prędkość 50 km/h o 2 km i jechał 52 km/ h ale nie miało to jego zdaniem wpływu na przebieg zdarzenia i jego skutki , gdyż powód wtargnął na jezdnię w miejscu zabronionym , w odległości ok. 17 m za końcem wyznaczonego przejścia dla pieszych niedozwolonym , pod nadjeżdżającą pojazd ciężarowy . Z wniosków końcowych tej opinii , które Sąd podziela wynika jasno , iż kierujący ciężarówką nie miał możliwości zatrzymania pojazdu przed torem ruchu pieszego ani ominięcia a tym samym uniknięcia wypadku. / k.306-307/

Nadto należy zaznaczyć, iż wypadek z dnia 16 kwietnia 2012 roku polegający na potrąceniu powoda przez K. J. był przedmiotem dochodzenia policyjnego, które to dochodzenie zostało umorzone wobec braku znamion czynu zabronionego. W trakcie wspomnianego dochodzenia, na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej A. P. , wydana została opinia w dniu 31 lipca 2012r, w której stwierdzono , iż zagrożenie na jezdni będące bezpośrednią przyczyną wypadku wywołał pokrzywdzony pieszy i brak jest podstaw do wnioskowania o tym, że do zaistniałego wypadku przyczynił się kierowca.

Zatem w sprawie tego samego zdarzenia wypowiedziało się dwóch niezależnych ekspertów : A. P. i W. P. lecz ich ustalenia oraz wnioski były logiczne , zbieżne i nawzajem się uzupełniały. Dlatego Sąd podzielił ich opinie.

Zdaniem Sądu nie bez znaczenia w tej sprawie , dla oceny zachowania stron jest fakt iż powód w chwili zdarzenia był pod wpływem alkoholu , zaś kierujący M. (...) trzeźwy ./ k.1 i k.8 akt 2 Ds. 278/12/

W świetle powyższego skoro nie została spełniona przesłanka wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym, polegającym na bezprawnym i zawinionym zachowaniu sprawcy szkody to nie może być również mowy o związku przyczynowym pomiędzy czynem niedozwolonym a powstaniem szkody. Idąc dalej należy wskazać, iż negatywne ustalenia powyższych kwestii stanowią o nieistnieniu po stronie (...) S.A. jako ubezpieczyciela obowiązku odszkodowawczego na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Skoro bowiem nie można przypisać odpowiedzialności ubezpieczonemu za wyrządzoną szkodę, to tym bardziej nie może jej ponosić ubezpieczyciel.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Biorąc pod uwagę wynik postępowania zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł, na którą składa się: 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, obliczonych na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. tj. z 2013r. poz. 490).

Nadto należało zasądzić od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego Warszawa –Praga w Warszawie kwotę razem 1476zł tytułem nie opłaconych kosztów opinii biegłego sądowego W. P. / opinia pisemna 1.254,60 zł + opinia ustna uzupełniająca 221,40 zł /

Z tych wszystkich względów , Sąd na mocy powołanych przepisów , orzekł jak w sentencji .